

தொகையிலக்கியத்து முது பெண்டிரும் பேளய்ப் பெண்டிரும் *Muthupendir and Peyppendir in the Anthologies*

முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன் / Dr.S.Kanmani Ganesan¹

Abstract

The aim of this research article is to derive and compare the social status of the two categories of women *muthupendir* and *peyppendir* as illustrated in the anthologies. The social history of any society is incomplete without deriving the status of women because the policies prevailing in a society determine the same. This paper compares those two categories of women using a sociological approach.

The data available in the *akam* hymns about *muthupendir* and the *puram* hymns about *peyppendir* serve as the primary source. The other hymns in the anthologies, the views of the researchers and the commentators serve as the secondary source. The dignity of *muthupendir* contradicting the downtrodden *peyppendir* who had no children is revealed in the study

Date of submission: 2021-08-09
Date of acceptance: 2021-10-30
Date of Publication: 2021-12-25
Corresponding author's Name:
Dr.S.Kanmani Ganesan
Email: kanmanitamilskc@gmail.com

Key Words: women in early Tamil society, *muthupendir*, *peyppendir*, rituals and women, women in *paasupatham*, women who had no children.

கட்டுரைச் சுருக்கம்

தொகையிலக்கியத்து முதுபெண்டிரையும் பேய்ப் பெண்டிரையும் ஒப்பிட்டு அவர்களது சமூகநிலையைக் கணிப்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். பெண்களின் நிலையைத் தெளிவிக்காமல் எந்தச் சமூகவரலாறும் நிறைவு பெறாது. சமூகக்கொள்கைகள் அவ்வச் சமூகப் பெண்களின் நிலையைத் தீர்மானிக்கின்றன. எனவே இருதிறப் பெண்களை ஒப்பிடும் சமூகவியல் ஆய்வாகக் கட்டுரை அமைகிறது. முதுபெண்டிர் பற்றிய அகஇலக்கியச் செய்திகள், பேளய்ப்பெண்டிர் பற்றிய புறஇலக்கியச் செய்திகள் ஆகியன முதன்னைத் தரவுகளாகின்றன. பிற தொகைநூற் செய்திகள்; உரையாசிரியர், ஆய்வாளர்

கருத்துகள் ஆகியன இரண்டாம்நிலைத் தரவுகள் ஆகின்றன. முதுபெண்டிர் சமூகத்தில் மிகுந்த மதிப்புடன் இருந்தனர்; மகப்பேறில்லாப் பேளய்ப்பெண்டிர் வாழ்வின் விளிம்புநிலையில் இருந்தனர்.

கருச்சொற்கள்: பண்டைத்தமிழ்ப் பெண்டிர், முதுபெண்டிர், பேளய்ப்பெண்டிர், மகப்பேறில்லாப் பெண்டிர், சடங்குகளும் பெண்டிரும், பாசுபதமும் பெண்டிரும்

முன்னுரை

தொகையிலக்கியத்தில் உள்ள முதுபெண்டிரையும், பேளய்ப்பெண்டிரையும் ஒப்பிட்டு அக்காலச் சமூகத்தில்

¹ The author is a retired Principal & Head of the Department of Tamil in Srikaliswari College, Sivakasi. Tamilnad. kanmanitamilskc@gmail.com

நிலவிய பெண்டிரின் இருவேறுபட்ட பரிமாணங்களைக் காட்டுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். பண்டைத் தமிழ்ச் சமூக நிலையை வரைய இது உதவும்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

முதுபெண்டிர் பற்றித் தனிப்பட்ட ஆய்வு நிகழவில்லை. முனைவர் க.கைலாசபதி 'பேய்ப்பெண்டிர்' என்ற தன் கட்டுரையில் பிறநாட்டு மாந்திரீகப் பெண்களுடன் பேய்ப்பெண்டிரை ஒப்பிட்டு; அவர்களைச் சமயச்சடங்கு ஆற்றுவோர் என்கிறார். 'சங்ககாலம்' என்ற நூலில் முனைவர் ப.சரவணன் 'பேயும் கடவுளும்' எனும் பகுதியில் பேய்ப்பெண்டிரை மந்திரவாதிகள் என்கிறார்.

ஆய்வு நெறிமுறை

பெண்ணியம் சார்ந்த ஒப்பீடாக இச்சமூகவியல் கட்டுரை அமைகிறது. அகஇலக்கியத்து முதுபெண்டிர் பற்றிய தரவுகளும் புறஇலக்கியத்துப் பேய்ப்பெண்டிர் பற்றிய தரவுகளும் முதனிலை ஆதாரங்களாக; பிற பாடல்கள், உரையாசிரியர் கூற்றுகள், ஆய்வாளர் கருத்துகள் ஆகியவை இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளாம்.

முதுபெண்டிர்

மணமான பெண் கற்புநெறி வழுவாது இல்லறத்தில் நிலைத்துக் கரு உயிர்த்தவுடன் முதுபெண்டு ஆகிறாள். 'முது' எனும் பெயரடை 'முழுமை பெற்ற' எனும் பொருளதாகும்.

சுற்றத்தார் சூழ ஒம்புகின்ற சூலினை ஈன்று படுக்கையில் இருந்த மனைவியிடம் 'இதுகாறும் இளம்பருவத்தினளாய் இருந்தவள்; இனித் திதலை அல்குல் உடைய முதுபெண்டு ஆயினை' எனத் தன் கையிலிருந்த குவளை மலரால் அவள் வயிற்றைத் தடவிக் கேலி செய்கிறான் தலைவன். நற்.370ல் தலைவனின் மகிழ்ச்சியும் பெருமிதமும் முதுபெண்டு

ஆவதற்கு உரிய தகுதி மகப்பேறு என்று புலப்படுத்துகிறது. 'முது' எனும் பெயரடை 'மகப்பேறால் முழுமை பெற்ற' என்ற பொருளில் வழங்குகிறது.

முதுபெண்டிரின் சமூகமதிப்பு

திருமணச்சடங்கிலும் பிற வாழ்வியல் சடங்குகளிலும் பங்கேற்கும் தகுதி முதுபெண்டிர் உரிமை ஆனது. மகப்பேறால் ஏற்பட்ட திதலை (stretch marks) மங்கலத்தின் அடையாளமானது.

புறத்தொழுகி மீண்டு வந்து வாயில் மறுக்கப்பட்ட தலைவன் தன் திருமணத்தன்று முதுசெம்பெண்டிர் தலைவிக்குச் செய்த சடங்கை நினைவு கூர்கிறான். மங்கல நீராட்டின் போது; திதலை (stretch marks) பொருந்திய வயிற்றுடன் தலைக்கு மேல் தாங்கிய குடத்தை உடையவராய்; சுடுமண்ணாலான வட்டமான புதிய கலத்தில் அச்சடங்கிற்குரிய சுண்ணம், பூ, நெல் முதலிய மங்கலப் பொருட்கள் ஏந்தியவராகப் பேசிக் கொண்டே வரிசையாகக் கொடுத்தனர் (அகநானூறு களிற்றியானை நிரை, 2009. ப.222, பா.86).

பெருமுதுபெண்டிர் தெய்வத்தை வழிபட்டு; விரிச்சி கேட்டுத்; தலைவியின் தனிமைத்துயர் நீங்கத் தேற்றினர் (பத்துப்பாட்டு தொகுதி நீ, 2007. முல்லைப்பாட்டு அ.8-11, ப.1).

நற்.288ல் நுதல் பசந்த மகளின் நோயை அறியக் கட்டுவிச்சியை அழைத்துக் காரணம் கேட்கும் அன்னை; அக்கம்பக்கத்தில் இருந்த செம்முது பெண்டிரை உடன் வைத்துக் கொண்டு; நெல்லைச் சுளகில் போட்டு; மகளை முன்னர் நிறுத்துகிறாள். நாராயணசாமி ஐயர் 'செம்முது பெண்டிர்' எனும் தொடர் கட்டுவிச்சியைக் குறிப்பதாக உரை கூறுவது (நற்றிணை, 2007. ப.356-357 பா.288) ஏற்புடைத்தாக இல்லை. ஏனெனில் கட்டுவிச்சிக்குத் தொகையிலக்கியத்தில் 'முதுவாய்ப்...பெண்டு' என்பதே பெயராகும். அகம்.98 தெய்வத்திற்குப் பலிப்பொருள் வைத்துக் கட்டுப்பார்த்துக் குறிசொல்பவனை;

“...முதுவாய்ப்பு

பொய்வல் பெண்டிர் பிரப்பு உளர்பு இரீஇ”

என்கிறது. அகம்.63ல் அவள் ஆநிரை கவரும் மறவர் சீறாரில் குடியிருந்தவள் எனத் தான் சார்ந்த இனம், வாழ்வுநிலை ஆகிய விவரங்களுடன் பாடல் பெறுகிறாள்.

நற்.288ல் முதுபெண்டிர் செம்மை என்னும் அடைமொழி பெற்றுச் ‘செம்முதுபெண்டிர்’ எனவும்; அகம்.86ல் ‘முதுசெம்பெண்டிர்’ எனவும் சிறப்புப் பெறுன்றனர். பதிற்.31ல் கற்பின் அடையாளமாகிய அருந்ததி விண்மீன் சிவந்ததாதலால் ‘செம்மீன்’ எனப் பெயர் பெறுவது போல்; கற்பொழுக்கம் காரணமாகவும், குறையற்றவர் என்ற பொருளிலும் பெண்டிர் ‘செம்மை’ எனும் அடைமொழி பெற்றனர்.

புதல்வனைப் பெற்ற முதுபெண்டிர்

பலதார மணமுறையும்; சொத்துரிமை புதல்வனுக்கு மட்டுமே உரித்தாக இருந்தமையும்; புதல்வனைப் பெற்ற பெண்ணை மேனிலை அடையச் செய்தன.

புதல்வனைப் பெற்ற தாய் குடிக்கு விளக்காகக் கருதப்படுவதுடன்; எல்லா நலன்களும் பெற்றவள் எனக் குறிக்க ‘நன்னராட்டி’ ஆகிறாள் (அகநானூறு மணிமிடை பவளம், 2007. ப.151, பா.184). புதல்வனை ஈன்றவளால் குடிவிளங்கியதாகப் பெருமை பேசுகிறது;

“நம் குடிக்கு உதவி... புதல்வன் ஈன்று” என்ற

நற்.370 பாடற்பகுதி. அகம்.86ல் புதல்வனைப் பெற்ற நால்வரே தலைவி தலையில் மங்கல நீரைச்சொரிந்த பெருமை பெற்றவராவர். மகப்பெற்றோர் எல்லாரும் முதுபெண்டிர் ஆயினும்; ஆண்மகவு பெற்றவர்க்குரிய தனிச் சிறப்பு ஆண்முதன்மைச் சமுதாயத்தை அடையாளம் காட்டுகிறது.

கணவன் புறத்தொழுக்கமும் முதுபெண்டும்

தலைவன் புறத்தொழுகினாலும் திருமண பந்தம் தந்த பொறுப்புகள் முதுபெண்டின் கடமை ஆயின.

தலைவன் பிற பெண்களை நாடுவது தெரிந்தும்; இல்லறக் கடமைகளைச் செய்வதில் கவனம் கொள்ளும் தாய் தன்னைப் பெருமுது பெண்டிருள் ஒருத்தி என்றே அடையாளம் காட்டுகிறாள். (குறுந்தொகை, 2007. ப.325, பா.181) இரண்டு மருப்போடு ஈன்றணிமை உடைய எருமையும்; உழவன் கட்டிப் போட்ட கன்றும்; கன்றைப் பிரிந்து தூரமாகச் செல்லாது இருக்கும் இடத்தில் பால்பிடித்த கதிர்களையே மேய்வதும்; நுட்பமான பொருள் பொதிந்த உவமையாகிறது. எருமையின் இருமருப்பு விதந்து சொல்லப்படும் காரணமாவது; ‘திருமணத்தால் பெண் பிறந்த வீட்டிலிருந்து தன்வீடு புகுந்து வாழ்கிறாள்; அவளது வாழ்வு இருகுடிகளின் பெருமையைப் பேசக்கூடியதாக அமைய வேண்டும்’ என்பதாம். இருந்த இடத்திலேயே பால்பிடித்த கதிர்களை உண்டு பசியாற இயலும் வளமான நன்செய்; இல்லறக் கடமைகளை ஆற்ற ஏற்ற செல்வமிகுந்த வாழ்வைக் குறிக்கிறது. கன்றின் அருகில் இருக்கும் காரானுக்குத் தாய்மைப் பிணைப்பே முதற்கடமை; தலைவிக்கும் பெற்ற மகவைப் பேணுவதே முதற்கடமை. கட்டிப் போட்ட கன்று; குடும்பம் என்ற கட்டமைப்பு தலைவிக்கும் அவளது மகவுக்கும் பாதுகாப்பு அளிப்பதைக் காட்டுகிறது. துன்பத்திற்கிடையில் தலைவன் பற்றிய பேச்சு மேலும் துன்பத்தைத் தரும் எனத் தோழியிடம்;

“திருமனைப் பல கடம் பூண்ட

பெருமுது பெண்டிரேம் ஆகிய எமக்கே” (மேற்.)

எனத் தன் தகுதியை நிலைநாட்டுகிறாள். திருமணம் என்ற பந்தத்திற்குரிய குழந்தை வளர்ப்பு, மூத்தோர் பேணல், விருந்து புறந்தரல், மனை மேலாண்மை, சுற்றம் போற்றல்,

கிளை தாங்கல் போன்ற கடமைகளை ஆற்றும் பெருமுதுபெண்டாகிக் கவலையை மறக்கிறாள்.

பேய்ப்பெண்டின் சமூகநிலை

பாசுபதநெறியில் கணவனை இழந்தோர் சிற்றின்பம் துறந்து; சுடலை வெண்ணீற்றுப் பூச்சுடன் உலகாயத இன்பங்களிலிருந்து விலகிக் காலத்தைக் கழித்ததால்; 'தெய்வத்தன்மை பொருந்தியோர்' எனும் பொருளில் பேய்ப்பெண்டிர் எனப்பட்டனர். பாசுபதம் விதவைகளைச் சுடுகாடு வரை அழைத்துச் சடங்கு ஆற்றியது.

'பேஎ - ' எனும் பெயரடை 'தெய்வத்தன்மையுடைய' என்ற பொருளில் தொகையிலக்கியத்தில் பலவிடங்களில் பயின்று வருகிறது. கடல், ஆறு, மலை, நடுகல், வழிபடும் இடம், தெய்வத்திருவிழா எல்லாம் 'பேஎ - ' எனும் அடைமொழி பெற்றன. திருவிழா முடிந்த ஊர்மன்றம்;

"பெருவிழா கழிந்த பேஎமுதிர் மன்ற"ம் (அ.255)

என்கிறது பட்டினப்பாலை. 'பேஎமுதிர் பொதியில்' (அகநானூறு நித்திலக்கோவை, 2008. ப.169, பா.377) என்றும் போற்றப்பெறுகிறது. குறு.89ல் கொல்லிப் பாவைக்கு வழிபாடு நிகழ்ந்த மலை; 'பேஎமுதிர் கொல்லி' ஆனது. வையையின் புதுவெள்ளத்தை மக்கள் பூத்தாவி வழிபடப் பூக்கள் மிதந்து வந்த ஆறு;

"தாமம் தலைபுனை பேஎநீர் வையை"

(பரிபாடல், 2007. ப.148, பா.7அ.84) ஆயிற்று. வீரமரணம் அடைந்து மேனிலை உலகம் சென்றோரின் நடுகல்லை வழிபட்டதால் அகம்.297 'பேஎமுதிர் நடுகல்' என்கிறது. தெய்வமாகிய முருகனுக்கு எடுத்த விழா பரி.5ல் 'பேஎவிழவு' ஆகிறது.

"பேஎநிலைஇய இரும்பெளவம்" (பத்துப்பாட்டு)

தொகுதி II, 2008. மதுரைக்காஞ்சி, ப.22,

அ.76) எனக் கடலின் தெய்வத் தன்மை போற்றப்பெறுவது போல்; விதவைப் பெண்களும் 'பேஎய்' எனும் அடைமொழி பெற்றனர்.

போரில் புண்பட்டுக் குருதி சோர இறந்த கணவரின் உடலைத் தீண்டிச் சிவந்த கைகளால் கூந்தலை அலைத்து அழுதோரைப்;

"பொருது ஆண்டு ஒழிந்த மைந்தர் புண்தொட்டுக்

குருதிச் செங்கைக் கூந்தல் தீட்டி

நிறங்கிளர் உருவிற் பேய்ப்பெண்டிர்" என (புறநானூறு, 2007. ப.161 பா.62) அழைப்பது காண்க. வெளிமான் இறக்க; அவனது மகளிர் தொடிகழித்த போது;

"பேஎய் ஆயமொடு பெட்டாங்கு வழங்கும்

காடு முன்னினனே கட்காமுறுநன்

தொடிகழி மகளிரின் தொல்கவின்" வாடியது

எனும் புறம்.238 'பேஎய் ஆயம்' என்றே பாடுகிறது. சுடலைத்தீயே விளக்காகக் கணவனை இழந்து; அமுத கண்ணீரால் தாம் பூசிய சுடலைச்சாம்பல் அவிந்துவிட; விதவைகள் பேஎய்மகளிர் எனப் பெயர் பெறுகின்றனர்.

"ஈமவிளக்கிற் பேஎய் மகளிரொடு...

நெஞ்சமர் காதலர் அமுத கண்ணீர்

என்புபடு சுடலை வெண்ணீறு அவிப்ப" என அவரது தோற்றவருணனை புறம்.356ல் அமைகிறது. சுடலைச்சாம்பலோடு தொடர்புறும் சமயம் பாசுபதமே.

சைவத்தின் பிரிவுகளில் பாசுபதம் காலத்தால் மூத்தது. குடும்பத்து இன்ப நிகழ்வுகளில் இருந்து தம்மை விலக்கிக் கொள்ளும் பாசுபதத்தார் உடலில் வெண்ணீற்றுப் பூச்சினை உடையவராய்

இருப்பர் (Pashupata Shaivism is the oldest of the major Shaivite Hindu schools... To free themselves from worldly fetters Pashupatas are instructed... besmearing one's own body with ashes Pashupata Shaivism). சிற்றின்பத்தை நாடாது; சிவத்துடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்ட அடையாளமாகப் பிணத்தை எரித்த சாம்பலையும் பூசிக் கொள்வர் (Vibhuthi also refers to ashes from the... cremation of bodies... wear ashes on their bodies as a symbol of renunciation Symbolism and Significance of Vibhuthi in Hinduism). இதனால் பாசுபதம் சார்ந்த விதவைகள் 'தெய்வத்தன்மைக்கு உரியோர்' என்ற பொருளில் பேசப்பெண்டிர் எனப்பட்டமை உறுதி.

மகப்பேறில்லாப் பேய்ப்பெண்டிர்

மகப்பேறில்லாப் பாசுபத சமய விதவையர் அடிப்படைப் பொருளாதாரமும் ஆதரிப்பாரும் இன்றி; வாழ்வின் விளிம்புநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்; சுடுகாட்டுச் சடங்காற்ற உதவினர்; பிணத்தின் ஊணைத் தின்றனர்.

பகைவர் உடலினின்று நீங்கிய தலைகளால் கூட்டிய அடுப்பில் கூவிள விறகினை இட்டு எரித்து; மண்டையோடே அகப்பையாக; வன்னிமரக் கொப்பு அதில் செருகப்பட்ட காம்பாகச் செய்த துடுப்பினால் மகப்பெறாத வேளாளர் குலமகள் துழாவிச் சமைத்த பிணவூன் கலந்த பிண்டத்தை புறம்.372ல் வாலுவன் கொற்றவைக்குப் படைக்கிறான். பிண்டம் சமைக்கும் தொழிலை ஆதரவற்ற பேசப்பெண்டிர் செய்தனர். ஆண்பெண் பால்வேறுபாட்டில் ஏற்றத்தாழ்வைத் தோற்றுவிக்கும் ஐந்து காரணிகளுள் சமூகப் பொருளாதாரச்சூழலும் ஒன்றென ரேமன் செல்டன் சொல்வதை ஆய்வாளர் காட்டுகின்றனர் (க.பஞ்சாங்கம், பெண்ணெனும் படைப்பு, 1994. ப.100).

சுடுகாட்டில் தசையோடு கலந்த வெள்ளிய கொழுப்பைக் கடித்து ஈர்த்துச் சுவைக்கும் பேய்மகளை புறம்.371 வருணிக்கிறது. மதுரைக்காஞ்சி (அ.24-28) நிணம் வாய்ப்பெய்த

பேய்மகளிர் துணங்கை ஆடுவர் என்கிறது.

பேய்மகள் பிணம் தின்று துணங்கை ஆடும் அடிப்படையில்; சமயச்சடங்கு ஆற்றுவவளாய் இருக்கக் கூடும் எனவும் ஆய்வாளர் கூறியுள்ளனர் (கைலாசபதி,க., 1999. பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், ப.55). இதனால் பேய்ப்பெண்டிரை மந்திரவாதிகள் என்று உரைப்போர் கூற்று ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதது ஆகிறது (சரவணன், ப., சங்ககாலம், 2015. "பேயும் கடவுளும்" ப.3). பேய்ப்பெண்டிர் மந்திரவித்தை செய்ததை அவரும் எடுத்துக்காட்ட இல்லை; நமக்கும் ஆதாரம் கிட்டவில்லை.

இறந்த கணவனைத் தழுவி அழுத பேசப்பெண்டிர் தம்மிடம் இருந்து பிணத்தைப் பறித்துச் சடலையில் ஏற்றிப் பின்னர்; ஊணைத் தின்று கால்பெயர்த்து ஆடியோரைக் கண்டு வெருவி நீங்கினர். ஓளவை சுதுரைசாமிப்பிள்ளை பேய்ப்பெண்டிர் பிணம் தின்று கால்பெயர்த்து ஆடியதாக மட்டும் கூறுகின்றார் (புறநானூறு பகுதி றீர், 2007. ப.317319). ஆனால் பேய்மகளிர் மருண்டு சென்றதாகப் பாடல் தொடர்கிறது. எனவே கால்பெயர்த்து ஆடியவர்; பிணத்தின் ஊணைப் பிண்டமாக்கித் தின்ற புலால் நாளும் மெய்யினை உடைய பாசுபத சமயச்சடங்கு ஆற்றும் மகப்பேறில்லாப் பேசப்பெண்டிர் என்றும்; அது கண்டு கணவனின் ஈமச்சடங்கில் பங்கேற்ற பேசப்பெண்டிர் வெருவி அகன்றனர் என்றும் பொருள் கொள்வது பொருந்துகிறது.

ஈனா வேண்மாள் சமைத்த பிண்டம்

பிணவூன் சமைத்த ஈனா வேண்மாள் நெல்லரிசியால் பிண்டம் ஆக்கினாள். புறம்.372ன் 'வரிநுடங்க' எனும் தொடர் குழைந்த நெல்லரிசியைக் குறிக்க; பிணத்தின் குடரைச் சேர்த்துச் சமைத்ததாக உரையாசிரியர் கூறுவது பேய்ப்பெண்டிர் பற்றிய மாறுபட்ட கற்பனைக்கு வழி வகுத்தது.

பிறநெறி சார்ந்த வேளாளர்க்குரிய

ஈமச்சடங்கிலும் நெல்லரிசிப் பிண்டம் படைத்தமைக்குப் பாடற் சான்று உளது. உப்பிலா நெல்லரிசிப் புழுக்கை மண்ணில் படைத்ததாக புறம்.363 குறிப்பிடுகிறது. தம் நாடாகிய நன்செயை நீங்கி மாய்ந்த வேளாளர் தலைவராகிய வேளிர்க்கு அவர் விளைத்த நெல்லரிசியே படையலானது.

பண்டை இலக்கியம் 'வரி' எனும் சொல்லை 'நெல்' என்ற பொருளில் ஆள்வதை நச்சினார்க்கினியர் காட்டுகிறார். 'வரிக்கழ வட்டி' (கலித்தொகை, 2007. ப.352, பா.109) எனும் பாடல் தொடருக்குப் 'பல நிறங்கொண்ட நெல்லையுடைய வட்டி' எனப் பொருளுரைப்பது; ஆய்மகள் பண்டமாற்றாகப் பெற்ற நடைமுறைக்கும் பொருந்துகிறது.

"வெவ்வரி நிலைஇய எயில் ஏறிந்து"

(பதிற்றுப்பத்து, 2007. ப.321-324 பா68) என்ற அடி 'வெண்ணெல் மிகுந்த வேளிரின் எயிலைக் கவர்ந்தனர்' என்றே பொருள் தரும். ஏனெனில் நெல் வேளாண்மையும் எயிலும் வேளிர்க்கே உரிய அடையாளங்கள் (Dr.Kanmani Ganesan, "The Features Differentiating Vēḷir, Vēntar and Leaders Among Tiṇaimāntar", Journal of Indian Studies Vol.14, 2021. pp.55-62). எனவே ஒளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை 'வரிநுடங்க' என்பதற்குக் குடர் என்று பொருள் சொல்வது பொருந்தவில்லை.

ஒப்பீடு

பாசுபதநெறி சார்ந்த பெண்டிர் கணவனை இழந்தால்; சிற்றின்பம் துறந்து;

நீற்றுப்பூச்சுடன் உலக நடப்பிலிருந்து விலகி; எஞ்சிய வாழ்வைக் கழித்ததால் தெய்வத்தன்மை பொருந்தியோர் என்னும் கருத்தில் பேய்ப்பெண்டிர் என்று பெயர் பெற்றனர். மகப்பேறில்லா வேளாளர் குலப் பேய்ப்பெண்கள் அடிப்படைப் பொருளாதாரமும் ஆதரிப்பாரும் இன்றிச் சுடுகாட்டில் இறப்புச்சடங்கு நடத்த பிணவன் கலந்த நெல்லரிசிப் பிண்டம் சமைத்து; உண்டு துணங்கை ஆடினர். கற்புநெறி வழுவாத; மகப்பெற்ற பெண் வாழ்வில் முழுமை பெற்றதால் முதுபெண்டு என அழைக்கப்பட்டாள். மகப்பேறால் ஏற்பட்ட திதலை மங்கலத்தின் அடையாளமானது. ஆண் முதன்மைச் சமுதாயத்தில் பலதார மணமுறையும்; புதல்வனுக்கு மட்டுமே சொத்துரிமையும் இருந்ததால் ஆண்மகவைப் பெற்றவர் தனிச்சிறப்புப் பெற்றனர். திருமணச் சடங்கிலும் பிற வாழ்வியல் சடங்குகளிலும் பங்கேற்கும் தகுதி முதுபெண்டிர்க்கே உரித்தானது. இல்லற நெறியில் கணவன் பிற பெண்களை நாடினாலும்; திருமண பந்தத்தால் விளையும் பொறுப்புகள் அவளது கடமையாயின.

முடிவுரை

பண்டைத் தமிழ்ச்சமூகம் ஆண்முதன்மைச் சமுதாயமாக இருந்ததால் புறவாழ்வின் இருவேறு எல்லைகளில் முதுபெண்டிர் நிலையும் பேய்ப்பெண்டிர் நிலையும் இருந்தன. அகவாழ்வில் மகப்பெற்ற பெண்டிர் நிலையும் மகப்பேறு இல்லாப் பெண்டிர் நிலையும் முரண்பட்டன.

References

- Akanaanooru kalirriyaanai nirai, (2009). Chennai: kazhaka veliyeedu.
 Akanaanooru maninidai pavalam (2007). Chennai: kazhaka veliyeedu.
 Akanaanooru niththilakkovai (2008). Chennai: kazhaka veliyeedu.
 Hindu Website.com, Symbolism and Significance of Vibhuthi in Hinduism.

- Kailasapathy, K.*, (1999). “*Peymakalir*” pp.49-70, *Pandaith Thamizhar Vaazhvum Vazhipaadum*, Chennai: *Kumaran pathippakam*.
- Kaliththokai*, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeeedu*.
- Kanmani Ganesan, S.*, “The features differentiating vēḷir, vēntar and leaders among tiṇaimāntar”, *Journal of Indian Studies* Vol.14, 2021. pp.55-62 <https://ejournal.um.edu.my/index.php/JIS/issue/current>).
- Kurunthokai*, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeeedu*.
- Narrinai*, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeeedu*.
- Panjaangam, ka.*, *Pennenum padaippu*, (1994). *Selvan Pathippakam*, Chennai.
- Paththuppaattu thokuthi 1*, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeeedu*.
- Paththuppaattu thokuthi 11*, (2008). Chennai: *kazhaka veliyeeedu*.
- Pathirruppaththu*, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeeedu*.
- Paripaadal*, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeeedu*.
- Puranaanooru part 1&11*, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeeedu*.
- Paasupatham*, Pashupata Shaivism.
- Saravanan. Pa*, *Changa kaalam*, (2015). Chennai: *Kizhakku pathippakam*.